

Bir Kedi Korkuyordu

– AhmetZeytinci · 01 Kasım 2022

Kim demiş kediler korkmaz diye, kediler bir şey anlamaz diye... Sadece miyav miyav mı derler zannediyorsunuz siz insanlar biz kedileri... Korkuyorum gerçekten, hem de çok korkuyorum aç kalmaktan. Artık esnaf abilerim, o altın kalpli bana her gün ciğer alan ve can ciğer kuzu sarması olduğumuz abilerim, bana ciğer almaz oldular. Neymiş efendim "Pahalılık varmış da eskisi gibi kazanamıyorlarmış hıh! Bahane bunlar. bana ne bana ne alıştırmıyadınız bizi."

Bazen sokaktan geçen hiç tanımadığımız teyzeler, amcalarda hazır mama bırakırlardı, onlarda uğramaz oldu artık, kim bilir onların ceplerinde para yok herhalde... Olmadı bir iki fındık faresi yakalarız belki dedik, onlarda açlıktan bir deri bir kemik kalmışlar, yakalayıp da yemeye kalksak dişimizin kovuğuna bile gitmiyor...

Bazı zaman bir iki esnaf abilerimizin mutfağında kaşar olurdu, şimdilerde neredeeee! Kaşarı bırak çökelek peyniri bile yok milletin mutfağında. Bir de kapan mapan kurup iyicene deli ediyorlar bizleri fareleri biz yakalayalım diyoruz, onlar bizden önce yakalıyor, kusura bakmayın yani canlı canlı yemek varken ölü fare de yemeyiz, o kadarda uzun boylu değil...

Bazı zaman pişirir verirlerdi öyle önümüze koyarlardı mamaları, ciğerleri filan, şimdilerde tüp de alamıyoruz diye pişirmeyi de bıraktılar. Ha unuttum bir de şu arabalar. Ne olur sanki sokaktan yavaş yavaş geçseler. Hepsi de eski arabaların, on on beş yaşında, haliyle frenleri zor tutuyor. Hükumete, zamlara kızıyorlar, daracık sokaktan geçerken gazı köklüyorlar, olan bize oluyor, arkadaşlarımız tekerleklerin arasında telef oluyor.

Eskiden tavuk filan yer, kemiklerini de dükkanlarının önüne koyarlardı o da yok şimdi. Adamlar nasıl tavuk yesin ki bu pahalılıkta? Serçeler çok hızlı zaten yakalayamıyoruz, ancak güvercinlerin biraz saf ve ağır olanlarını tutabilirsek ne mutlu bizlere...

Kuzu etini, dana etini zaten yıllardır görmüyoruz, adamlar kendileri yiyemiyorlar, bize hiç yedirirler mi? İkinci üçüncü sınıf sucuklar olurdu, onları da göremiyoruz. Ulan hepsini geçtik bari pişmiş yumurta koyun önümüze, yok agram o da yok, yumurtaya da zam gelmiş. Geçen gün Yusuf Ağabey ile İsmail Ağabey dükkanlarının önünde konuşurken kulak misafiri olduk ve de çok üzüldük "Yok arkadaş yok ben bunlara "Kediler bizi kast ediyor." bakamayacağım artık, ne halleri varsa görsünler, ancak bir tas su koyarım önlerine o kadar." dedi, biz de hepimiz duyduk, kedi kardeşlerimizle, üzüldük. Ne zaman bitecek bu ekonomik kriz?

Sade biz mi, can düşmanımız köpeklerin hali de perişanmış. Sokak köpeklerini besleyen abiler ablalarda

eskisi gibi sık sık beslemiyorlarmış.

İnşallah bizim buralarda savaş mavaş da çıkmaz. Her şey pahalandı mı hiç de yüzümüze bakmaz bu insanoğlu... Bizim komşu ülkenin kedileri ile hiç bir sorunumuz yok, insanların birbirleri ile sorunu olmasın, kardeş kardeş yaşasınlar...

Biz kediler olarak kendimizin karnını zor doyuruyoruz, mart ayı dert ayı da yaklaşıyor yavaş yavaş. Hadi gitsek yazılsak dişi bir mırnava, işin gücün yoksa beş altı tane de yavru yap, sonra kim bakacak? Ben aç, hanım aç, çocuklar daha aç. Gözleri bile açılmadan telef olur giderler billahi, süt de pahalı zaten, kimseler koymaz benim hatunun önüne ki sütü olsun da yavruları emzirsin.